

Nr 248.

Av herr **Johansson** i Mysinge m. fl., *angående viss ändring i förordningen om allmän omsättningsskatt.*

Omkring omsättningsskatten ha alltid rätt skilda meningar. Inte minst har dess berättigande satts i fråga på områden där den varit oändamålsenlig och svårkontrollerad. Ett sådant område är tvätten. När klädespersedlar och linnevaror inköpas, utgår därpå omsättningsskatt. När sedan dessa kläder och linneförråd årligen flera eller färre gånger undergå rengöring på tvättanstalt uttages omsättningsskatt även för denna procedur för varje gång. Däremot utgår icke omsättningsskatt, om t. ex. flera familjer utnyttja en tvätterska att utföra detta arbete. Ej heller om i tvättanstalt husmodern själv eller av henne lejd medhjälperska utför arbetet. Först då en tvättanstalts egen anställda personal utför detta arbete utgår omsättningsskatt. Då anses det vara »yrkesmässig verksamhet».

För att bringa husmödrarna en välbehörlig lättnad i deras arbete och skapa hyggliga arbetsförhållanden vid utförandet av tvätten, särskilt å landsbygden och dess småsamhällen, ha statsmakterna genom läne- och bidragsformer sökt stimulera till gemensam tvätt. De på landsbygden så populära andelstvättstugorna ha så kommit till stånd. Där äro husmödrarna medlemmar och tvätta eller låta tvätta hemmets kläder och linneförråd. Dessa andelstvättstugor registreras som ekonomiska föreningar och bliva därigenom företag, som driva »yrkesmässig verksamhet», och falla i den mån tvättstugan har anställd personal för tvättarbetet under lagen om omsättningsskatt. Om denna princip har rätt oklarhet eller okunnighet hos många andelstvättstugors ledning. Sålunda betala en del omsättningsskatt, andra icke. Och i den mån betalning av omsättningsskatt sker, är nog till väsentlig del detta beroende av den energi länsstyrelserna nedlägga för att upplysa om dessa fakta samt driva in omsättningsskatten. I flera fall ha också tvättstugor eftertaxerats och med belopp, som hotat allvarligt rubba deras framtida verksamhet. Denna eftertaxering har också, efter vad som upplysts, tillämpats olika strängt av olika länsstyrelser. Olika skäl tala således för ett borttagande av omsättningsskatten på tvätt, som försiggår i andelstvättstugorna. Dessa äro endast självhjälpsorganisationer. Avsikten är ju inte att där driva någon sorts rörelse, endast att på ett hygieniskt, ändamålsenligt och arbetsbesparande sätt giva husmödrarna möjlighet att få sin tvättfråga ordnad i den samägda tvättstugan. Denna verksamhet är således reellt en självhjälp och endast till formen yrkesmässig. Det måste också anses rättvist,

att återbäring av omsättningsskattemedel sker till de andelstvättstugor, som fått betala skatt.

På grund av vad som sålunda anförts hemställas,

att riksdagen *dels* måtte besluta sådan ändring av gällande förordning om omsättningsskatt, att tvätt vid andelstvättstugor icke skall betraktas som yrkesmässig verksamhet, så att följaktligen omsättningsskatt därå icke skall utgå, *dels* i skrivelse till Kungl. Maj:t begära, att återbäring av omsättningsskattemedel måtte ske till de andelstvättstugor, som eftertaxerats och inbetalt skatt.

Stockholm den 23 januari 1946.

Ivar Johansson
i Mysinge.

Gustaf Svensson
i Vä.

Per Svensson
i Stenkyrka.

Harald Johnsson
i Skoglösa.

Sam. B. Norup.

J. W. Pettersson
i Norregård.

Anders Pettersson
i Dahl.

Sven J. Vigelsbo.

I. Pettersson
i Rosta.

Osc. Werner.

Aron Gustafsson
i Lekåsa.
